

عنوان مقاله:

پیشرفت برنامه درسی در مدارس ایران

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی ایده های نوین در فقه، حقوق و روانشناسی (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

رقیه سلطان سعادت - دبیر

سارا شریفی تهرانی - دبیر

اکرم یزدانی - دبیر

خلاصه مقاله:

برنامه ریزان درسی، کار یادگیری تخصصی است که آگاهانه و به منظور هدایت استعدادها و علاقه ی کودکان به سوی مشارکت فعال و موثر در زندگی اجتماعی محلی و جامعه بزرگ تر انجام می گیرد. مسئله برنامه ریزی درسی تنها توجه به این نیست که کدام موضوع باید آموخته شود، یا ذهن یادگیرنده تقویت شود و یا دانش او افزایش پیدا کند بلکه باید به بهبود زندگی فرد و اجتماع نیز توجه شود. برنامه درسی حاصل و ترکیب انتظاراتی است از آنچه کودکان باید یاد بگیرند با آنچه در دنیای واقعیت ها در پرتو صرف وقت بیشتری از زندگی شان در مدرسه کسب می کنند، این مقصود مهم علت وجودی مدرسه است و به این دلیل است که اصلاح و بهبود مستمر وضع تحصیلی در مدارس در اهمیت اول قرار می گیرد. برنامه درسی فراتر از محتوای موضوع های درسی است که باید آموخته شود. گرچه انتخاب محتوای مفید و مناسب مهم ترین مسئولیت برنامه ریزان درسی و معلم است. اما محتوا تنها برنامه درسی را تشکیل نمی دهد، مگر اینکه محتوا بخشی از تجارب دانش آموز باشد. مهم ترین کار برنامه درسی، هدایت زندگی است.

کلمات کلیدی:

برنامه ریزی، پیشرفت تحصیلی، دانش آموزان.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1642972>

